

Kdo to řídí?

 web.litterate.cz/kdo-to-ridi/

Srdečně jsem se zasmál nad článkem Seznam zpráv, kde rozebírali, kdo vlastně řídí iniciativu My zemědělci. Oni ti šmejdí udělali zemědělskou demonstraci s osmi sty traktory, vysypali před Strakovku fůru hnoje, mají webové stránky, docela sledovaný fejsbůk, teď vypustili virální video o tom, za co bojují a proč bojují. Opatřili ho anglickými i polskými titulky, takže se teď šíří dokonce i za hranicemi... a považte, intervjujci se sice snažili, jak jen to šlo, ale nenašli nikoho, kdo by tomu velel.

A tak si alespoň vzpomněli na Jandejska a na mě. Milá mééédia, děkujeme za reklamu.

V jejich liberálně mediálním světě totiž všechno někdo řídí. Jejich habitat se skládá z moci, zájmů a peněz. V jejich světě je na konci řetězce vždycky nějaký Kellner nebo Bakala, který „si všechny koupí.“ V jejich světě každý za někoho kope, každý je někomu zavázaný, každý od někoho bere úplatky a na jiné sbírá kompro. V jejich světě za vším stojí nějaký putinův agent a penězovod přímo ke Gazpromu, který to všechno platí.

Majnstrýmoví novináři to vědí nejlépe. Tohle všechno na ně totiž dokonale sedí.

Pracují pro někoho bohatého, živí se špiněním toho, co se jejich šéfovi nelíbí a hýkáním blahem nad tím, co se šéfovi líbí. Říkají věci, které musejí říkat, aby nepřišli o práci, až jim nakonec začnou sami věřit a realitu popírají nadávkami, protože argumenty jim došly už před několika roky. Nahlašují závadný obsah na sítích, protože zpravidla obsahuje lepší myšlenky, než jakých jsou sami schopni.

A samozřejmě jsou pevně vestavěni do soukolí vertikály moci. Na někoho mohou mňoukat, vid' Marku Wollnere? ... a k někomu se musejí lísat, Vid' Ondřeji Vetchý? Někoho mohou šikanovat, vid' Noro Fridrichová? No a někomu musejí lízat čížmy... vid' Anno (mercedes) Benz? Všichni mají hypotéky, stárnou jim vaječníky (jak jsme se dozvěděli na Českých lvech), všichni potřebují peníze a všichni vědí, že je dostanou jen tehdy, když budou mít ten jediný správný názor, protože jinak by se museli živit skutečnou prací.

Teď jsou hotoví z toho, že existuje i něco jiného, co jejich principy popírá.

Samozřejmě, první stopovali cestu peněz a cestu úředních lejster. Ale ouha, nic nenašli. Žádné obálky, žádní kapříci, žádné IČO, žádná podezřelá firma, kterou má kšefty v Moskvě. Žádné pracovní smlouvy s nějakým oligarchou, žádné Porsche ani krokodýlí boty. Nic použitelného. Jen lidi, kteří už dva roky upozorňují, že je tato vláda průser všech průserů a jejich dezinformace se nejen nekontrolovaně šíří, ale ještě se stávají nekontrolovatelně pravdou.

Média překvapuje, že svět může fungovat jinak. Prostě na bázi rovnocenné spolupráce, kdy každý dělá, co umí. Kdy mají lidé společný cíl, ale nemají společného šéfa, protože ho prostě nepotřebují. Ano, My zemědělci je společenství jednotlivců, kteří se v nějakém okamžiku dějin už nemohli dívat na to, jak to tady jde zůstat a začali s tím něco dělat. Každý podle svého rozumu, každý podle své zkušenosti i svého oboru.

Dlouho to byla jen iniciativa jednotlivců, mnohdy naivní, neznalá toho, „jak to tam v Praze chodí.“ Dlouho to bylo režimním intervukům k smíchu, dlouho se v přesile vrhali na takřka bezmocné oponenty a řádně je osračkovali, onálepkovali a dehonestovali. Jenže... někteří to nevzdali. Možná udělali krok zpět, možná potřebovali čas, aby se otřepali, ale pak se zabejčili a řádně poučení, pokračovali.

A pak se začali potkávat, seznamovat, udělali si o sobě navzájem obrázek, pocítili k sobě sympatie i antipatie a protože je vláda stále více žene do houfu, začali se organizovat i bez Velkého šéfa, bez velkých peněz i bez velkého lobbyingu. Musíte být totiž řádně vymaštění, abyste neviděli, do jakého průšvihů se ten náš slavný Západ dostal.

A najednou se tady děje něco, na co nejsou mocní připraveni. Najednou není nikdo, koho by se dalo označovat a profesně zničit. Najednou není žádné číslo účtu, které by se dalo zrušit, žádné IČO, které by se mohlo smazat, žádné peníze, které by bylo možné zabavit. Není nikdo, komu by se dala přiřít kolektivní odpovědnost. Nikdo, kdo má exekuce, dluhy nebo podmínku.

Není žádná hlava, která by se dala useknout, aby se to celé zhroutilo.

A to je štvě. Strašně jim to leží v žaludku. Připomíná to totiž demokracii. Ne tu liberální, kde vládnou korporace a úředníci. Ne tu Rakušanovu, kde se pravda brání cenzurou. Ne tu Fialovu, která zradila všechny předvolební sliby. Připomíná to demokracii bez přívlastků, kdy každý pomáhá jak umí a koná na svou vlastní odpovědnost. Lidé se totiž mohou spojit i z jiných důvodů, než kvůli mamonu a nemusejí mít v čele Napoleona a za oponou Bakalu. Mohou přemýšlet vlastní hlavou i bez grýndýlových pouček. A dokonce mohou mít tak silný hlas, že je slyší celá republika.

Kdo jde za pravdou, ten k tomu nepotřebuje šéfa!

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí a podpořit vlastní národní občanskou společnost, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý, kdo pošle alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky.